

Przedstawiamy Państwu źródła, z których można czerpać, by przygotować wsparcie dla ucznia ze zdiagnozowanym przez lekarza specjalistę ADHD.

Jeśli pamiętamy, że istnieją **cztery osie powstawania objawów**, oraz że koniecznym jest **absolutna współpraca z rodzicami** ucznia, to warto sięgnąć po sprawdzone metody zawarte w proponowanych publikacjach.

Bywa, że nawiązanie współpracy z rodzicami jest trudne, dlatego warto poświęcić czas i wysiłek na nawiązanie ścisłej współpracy z rodzicami, bo bez tej współpracy pomoc dziecku nie będzie możliwa. **Rodzice są po prostu nieodzowni.**

Małgorzata Babiuch, *Jak współpracować z rodzicami „trudnych” uczniów.*

W pięciu rozdziałach podejmuje problem nawiązania współpracy wychowawcy z rodzicami. Ukazuje perspektywę patrzenia na szkołę z punktu widzenia rodziców i nauczycieli. Przedstawia techniki komunikacyjne ułatwiające nawiązanie kontaktu. Być może dla nas mniej przydatne będą formy pracy z grupą rodziców, natomiast nie do przecenienia będą proponowane formy pracy indywidualnej z rodzicem. Być może rozdział traktujący o postawach i zachowaniach rodziców, pomoże w uniknięciu trudności komunikacyjnych.

Jeśli pamiętać będziemy, że i rodzic i nauczyciel ma prawo być zmęczony i wyczerpany, zachowaniem dziecka, jeśli pamiętamy, że zachowanie to, nie wpływa ze złej woli dziecka, ani z jego złego wychowania, dużo łatwiej pochylić się nad dzieckiem i jego problemami.

Zachęcamy do skorzystania z doświadczeń zaproponowanych w rozdziale **V** i **VI** przez autorkę:

Annę Marię Seweryńską, *Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej.*

Jeśli u dzieci obserwujemy powikłania w postaci deficytów emocjonalnych i społecznych, warto przeanalizować i przedyskutować z grupą dorosłych sugestie zawarte w proponowanej pozycji, być może natkniemy się na rozwiązanie problemu.

Gdy uda nam się stworzyć zespół w skład którego wchodzić będą: rodzice ucznia, nauczyciele uczący dziecko, pedagog, psycholog szkolny, PPP/ PZP, mając na uwadze osie powstawania objawów:

1. biologiczną
2. psychologiczną
3. społeczną
4. czasu

zabieramy się do opracowywania metod pomocy (konkretnemu) dziecku.

Jeśli pamiętamy, że dziecko z ADHD, lub ADD nie uczy się na błędach, jeśli odpoczywa w ruchu. To warto zadać sobie pytania:

Na czym się uczy, jeśli nie na swoich błędach?

Co w takim razie z ruchem uczynić?

Jak poprawić koncentrację?

Co czynić, by pomóc dziecku komunikować się z sobą samym i światem?

Dla nas bardzo ważna będzie oś czasu. Chodzi o to, by czas pracował na korzyść dziecka, by nie doszło do powikłań.

Z powikłań się nie wyrasta, nie wyrasta się ze szkód, które powikłania przynoszą.

Do zastosowania już w przedszkolu (w myśl zasady lepiej zapobiegać niż leczyć) proponujemy:

Marta Bogdanowicz, *Metoda dobrego startu.*

Dorota Dziamska, *Edukacja przez ruch. Kropki, kreski, owale, wiązki.*

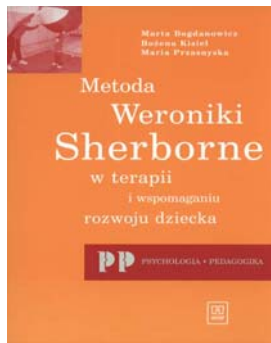
Edyta Gruszczyk- Kolczyńska, Krystyna Dobosz, Ewa Zielińska, *Jak nauczyć dzieci sztuki konstruowania gier? Metodyka, scenariusze zajęć oraz wiele ciekawych gier i zabaw.*

Pomysły do wykorzystania i tworzenia własnego warsztatu dla potrzeb konkretnego dziecka.

Pomocą do zastosowania w szkole może być również całe bogactwo pomysłów do zajęć odnoszących się do korygowania konkretnych zaburzeń:

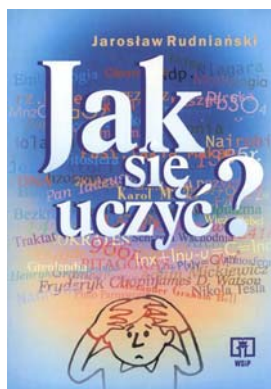
Irena Czajkowska, Kazimierz Herda, *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole.*

Przedstawiona przez

Martę Bogdanowicz, Bożenę Kisiel, Marię Przysnyską, Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka,

pomaga zrozumieć ważność ruchu. Wyjaśniona zostaje głębia metody Sherborn, co pozwala zrozumieć ważność zajęć ruchowych, ich wpływ na rozwój psychospołeczny dziecka. Autorka metody proponuje pracę z dziećmi i rodzicami, co w przypadku ADHD/ADD jest również bardzo ważne

Dla uczniów klas starszych oprócz biblioterapii proponujemy zapoznanie się ze sprawdzonymi przez pokolenia metodami uczenia się i tworzenia warsztatu pracy

Jarosława Rudniańskiego, Jak się uczyć?

Warto skorzystać:

Bibliografia:

Teresa Opolska, Elżbieta Potembska, *Dziecko nadpobudliwe, Program korelacji Zachowań.*

Bożena Tomaszek, *Jak pracować z dzieckiem nadpobudliwym w szkole i w domu. Scenariusze zajęć z dziećmi nadpobudliwymi ruchowo.*

Maria Wójcik, Urszula Dąbrowska, *Praca w przedszkolu z dzieckiem nadpobudliwym psychoruchowo oraz scenariusze zajęć ruchowych.*

Dawid Pentecot, *Wychowywać dziecko z Addis ADHD. Nie mogę? Nie zrobię?*

Praktyczne strategie opanowania trudnych zachowań dzieci z ADDD i ADHD.

Serdecznie zapraszamy do wejścia w świat prozy kreowany przez **Iwonę Górkę** w powieść poetycką **Mały nieszczęśliwy człowiek z ADHD, Kraków 2005 r.**

Autora w świecie przedstawionym przedstawia Mikołaja, dziecko z ADHD i z perspektywy dziecka pokazuje czytelnikowi świat ADHD.